Patima omului de gheață

On Noiembrie 01, 2011

Clădește-ți urcușul spre desăvârșire, îndepărtând toate acele părți din conștiința ta care sunt în opoziție cu adevăratele tale valori și credințe.

– Durerea e rea... Fă-o să dispară. Tu mă poți ajuta, domnule. Du-mă în lumea de dincolo – îi spune bătrâna bolnavă lui Joe Black, imobilizată în scaunul cu rotile, suferind de o tumoare care îi afectase întreg organismul. Era evident că ea recunoscuse spiritul rău care sălășluia în el.

Prințul Întunericului, în persoana lui Joe Black, distingând în glasul ei dezamăgirea provocată de situația în care era, apoi neîncrederea și teama pe care o simțea pentru el, se uită la ea cu totul indiferent și îi vorbi cu adevărată asprime în glas:

– Poate că te voi ajuta, poate că îți voi alina durerea, dar acum "sunt în vacanță". Trebuie să mai reziști puțin, bătrânico.

După câteva zile, Joe Black întorcându-se la spital pentru a se întâlni cu Susan (doctorița de care se îndrăgostise), o revede pe bătrâna bolnavă. Aceasta, stând în pat, copleșită de propria suferință, îi vorbi lui Joe despre durerea ei atât de severă.

Amândoi se priviră în ochi lung. În clipa aceea Joe simți un fel rană în inimă și i se păru că prin rana aceea i se scurge un simțământ. Nu patima, fiindcă patima rămăsese, ci respectul pentru ultima ei dorință. Acea cutremurătoare, și totuși atât de puternică năzuință spre moarte a femeii suferinde, era ceva mai presus decât înțelegerea pe care o avea el despre oameni. Încetul cu încetul, în el își făcu loc sentimentul de respingere. Îl cuprinse dintr-o dată de febra ușoară a unui resentiment inconștient față de greșeala proprie.

Leadership: Poți să recompui trăirea unui eveniment din frumusețea uitată a vieții într-o manieră care se angrenează într-un joc al esențelor de dincolo de aparențele lumești?

În privința leadershipului, adunând laolaltă în ciuda diferențelor de apreciere și de viziune, oameni care gândesc diferit, dar și cunoștințele cu privire la toate faptele și suferințele lor, se cere observat faptul că buna administrare a contribuției la garantarea creșterii lor constante, pe orice plan, privește exclusiv producția de siguranță și stimă de sine. Ele sunt utile pentru a avea acces la fondul lor de vitalitate, elan și entuziasm. Dar pentru aceasta trebuie să posezi și acea dimensiune de natură spirituală, renovatoare, care prezintă semnificație prin valoarea de utilizare directă sau indirectă a identității limitate pe care ei o traversează în momentele critice.

Dacă ai întins vreodată o funie peste un râu ca să înaintezi cu o barcă, nu înseamnă că vâslești, ci că tragi barca de-a lungul funiei cu mâna, de la un cârlig la altul.

Exact așa stau lucrurile uneori în relațiile noastre cu ceilalți oameni. Încercăm să ajungem cât mai repede la sufletul lor, dar în loc să manifestăm o mai bună înțelegere pentru grijile lor, în loc să dovedim respect pentru valorile și credințele lor, "tragem" de ei ca să ne urmeze și să ne accepte convingerile și idealurile. Ne facem o onoare din calitățile pe care le prețuim atât de mult la noi, dar ignorăm orice cerință din partea lor.

Trăirea unui eveniment din frumusețea uitată a vieții este necesară pentru a reîmprospăta conștiința unei enorme capacități pentru empatie. Absorbind fiecare tresărire a sufletului, fiecare curiozitate a minții, fiecare fibră a ființei pulsând de viață, orice urmă de nostalgie pe măsură ce se împrăștie în jocul straniu al întâmplării, ajungem mai aproape de frumos. Altfel suntem niște caricaturi gri desenate de banalitate.

Leadership: Spiritul tău plin de forță poate fi îmblânzit prin senzația de neputință?

Dacă ai văzut filmul "Meet Joe Black (1998) ", probabil îți amintești de schimbarea bruscă de personalitate a lui Joe Black. El, care își servea cu o consecvență și abnegație totală, fără să facă vreodată concesii, cu scrupulozitate propriile principii riguroase, dintr-o dată s-a schimbat în altcineva. Pe motiv că este "în vacanță, el și-a nesocotit obligația de bază: de a trece omul în lumea cealaltă.

Bătrâna bolnavă a constituit, de fapt, o excepție de la regulile sale atât de bine bătute în cuie, acest lucru ajutându-ne să recunoaștem în ce măsură se poate detașa un individ de fixațiile sale și în ce măsură își poate modifica atitudinea prin apropierea față de ceilalți. Ea a izbutit ceea ce nu izbutise nimeni altcineva: să îmblânzească prin umilință, prin suferință și prin senzația de neputință, spiritul lui plin de întuneric și de forță. Datorită ei lumea i-a apărut lui Joe mai bună.

Leadership: Poți să repari imaginea unei lumi trecătoare, trăind cu conștiința apăsătoare a unei măsuri foarte chircite a omului venit dintr-o altă lume?

În fiecare dintre noi zace o întreagă concepție despre rolul (sau scopul) pe care îl avem de îndeplinit, care marchează distinct ceea ce desparte principiile noastre de etică și echitate, de ale celorlalți. Dacă reușești să pătrunzi în profunzimea sufletului lor, dacă reușești să te conectezi la universul lor interior, eliminând din arsenalul leadershipului tău acele concepții care sunt în opoziție cu sistemul lor de valori, atunci vei izbuti să atingi la acel nivel înalt de calitate de care fiecare lider s-ar simți mândru.

Așa cum un pictor își impune stilul prin calmul armoniilor lui compoziționale, realizate de un anumit ritm al liniilor, de un anumit rafinament al culorilor - tot așa și tu, ca să-ți impui stilul de leadership și valorile pe care se bazează acesta, mai întâi trebuie să obții un anumit grad de fidelitate din partea oamenilor, manifestând o puternică tendință către compasiune, către bunăvoință și înțelegere pe drumul către unitate și armonie.

Uneori, trăirea unui sentiment de valoare personală se construiește sănătos doar pe baza acceptării inevitabilului, prin integrarea intervenției omului profund venit dintr-o altă lume în ultimele clipe ale vieții.

Patima omului de gheață aduce în atenție tranziția de la un stadiu la altul al personalității tale, de la o atitudine negativă și rece, la una pozitivă, de acceptare și împărtășire a ceea ce ai mai bun în tine. Poți străluci în inima celorlalți, sau îți poți umbri de bună voie ascensiunea în funcție de substratul personalității tale.

Așa cum sângele circulând prin tot organismul face posibilă funcționalitatea tuturor organelor, tot așa și tu, pentru a asigura funcționalitatea echipei, pentru a cimenta relațiile cu ceilalți oameni, trebuie mai întâi să-ți schimbi optica despre tine însuți, să înveți să-ți exprimi sentimentele fără să intri în opoziție cu tine însuți, îndepărtând toate acele părți din conștiința ta pe care le consideri "întunecate".

Şi, călăuzit de spiritul spre împlinirea personală, să reziști tentației de a-ți compara mereu

percepțiile și concepțiile cu ale celorlalți, fără să te bazezi pe o analiză mai profundă a propriei tale persoane.

Concluzie: Flexibilitatea și maleabilitatea bazată pe înțelegerea propriei personalități dar și a celorlalți, a propriilor limite dar și a celorlalți, sunt caracteristici specifice umane, care trebuie să fie mult mai pronunțate la un lider. Ele, alături de compasiune și empatie, trebuie atent dozate pentru a nu intra în conflict cu propriul eu sau cu ceilalți colaboratori.

Rigiditatea, inflexibilitatea, lipsa înțelegerii limitelor umane definesc pe acel lider pătimaș și cu inimă de gheață.

Clădește-ți urcușul spre desăvârșire, îndepărtând toate acele părți din conștiința ta care sunt în opoziție cu adevăratele tale valori și credințe.

Source: https://neculaifantanaru.com/patima-omului-de-gheata.html